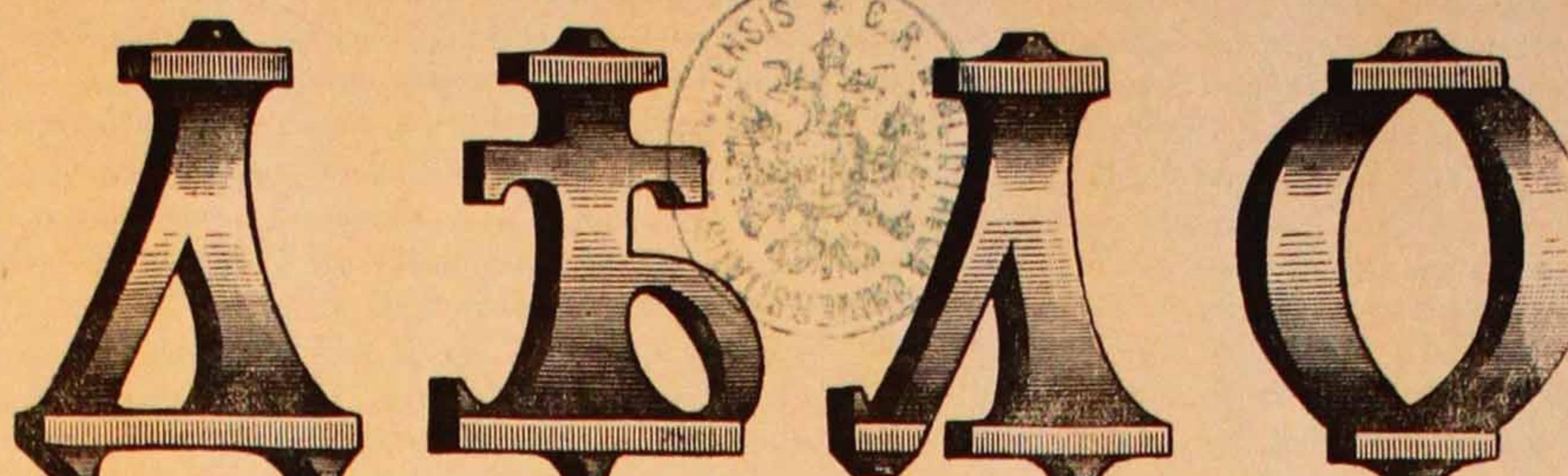

Виходить ю Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кр. в. в. в.) о 4-й год пополу. Литер. додатокъ „Бібліотека найзнатнішими письмами“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го и последнього днія кожного місяця. Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицької. Всі листи, посылки и реклами належать пересилати підъ адресом: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицька. Рукописи не звертаються тільки на попереднє застороження. Поодиноко ціною стоить 12 кр. а. в. Оголошення приймаються по ціні в 6 кр. а. в. більше однієї строчки печатані.

Рекламація починається відь порта. Предплату вілажите пересилати франко (на відміну від поштових посередників) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ ул. Галицька, Ч. 44

VII. Читателів въ Россії просимо мати на увагѣ, що въ вимовѣ *й*=*ji*, *й*=*i*, *и* (въ серединѣ и на конці словъ)=*ы*, *и* (на початку словъ и по самогласныхъ)=*и*, *й* (на початку словъ)=*ви*.

ІІІ. Въ 1883 роцѣ виходить „Дѣло“ три разы на тиждень, що вторника, четверга и суботы. Условія предплаты поданія на заголовномъ листѣ. Тамже подана такожь предплата ціни „Бібліотеки найзнатнішими письмами“.

Новеля школъна — а Русини.

Новеля школъна по колькохъ переходахъ зъ палати пословъ до палати панівъ и на отвортъ дочекалася наконецъ хвили, въ котрой можна пророчити їй остаточне залагоджене. Въ новелі той, доповняючої законъ школъній державный зъ 1869 р. въ тімъ дусѣ, що наука въ народныхъ школахъ має основуватися на подставі релігійній, приходить два параграфы, именно §. 48 и §. 75, котрій насытъ Русиновъ дотыкають дуже близько и котрій, якщо були приняті въ палати панівъ и пословъ безъ змѣни, зробили бы вельми кривду. Параграфъ 48 постановляє, що „яко отвѣчальний управитель школы може бути поставленій лиши той, котрій кромѣ условій въ заглаві ковечихъ до іменовання учителемъ викажешище свѣдоцтвомъ здѣбності уздѣлляти науку релігії того вѣроисповѣдання, до котрого належить (пересѣчна зъ послѣдніхъ 5 лѣтъ) боляшвість учениківъ“. Управительство школы обовязане такожь надзирати молодежь при установленихъ релігійныхъ вправахъ черезъ учителівъ дотычного вѣроисповѣдання.“ — Той §. 48 має обовязувати всѣ краї коронній Передніавії, кромѣ Галичини и Дальмациї, бо якъ §. 75 постановляє, — „задля особенныхъ відношень“ тихъ двохъ краївъ — законодательствамъ краївъмъ (соймамъ) застерѣгає право отступити відъ присвоївъ §. 48-ого.“

Якожь се ти „особений відношенія“, задля котрьхъ Галичина має бути вищита зъ підъ загальнимъ закономъ, маючого обовязувати крімъ єдиної Дальмациї всѣ прочі краї короннії?

Закінчъ дамо отповѣдь на тое питанье, мусимъ зазначити въ колькохъ словахъ судьбу

и значеніе самихъ новелъ. Якъ звѣстно, правительство гр. Таффе опирається не на одній цѣлостній боляшвії, але на колькохъ ріжнороднихъ фракціяхъ. Межъ фракціями обезпечуючими существование теперішнього правительства єть інші. Фракція клерикально-консервативна, остаюча підъ проводомъ кн. Лихтенштайнія и Ліпбахера; она сама собою слаба, нечисленна, але зъ уваги на численність и солидарність „сполученої лївицѣ“ єсть правительству гр. Таффе необхідно потрѣбна. Фракція тая знає дуже добре о своїхъ важній значенію, тожъ и старається її використати. Давно вже тому кнізь Лихтенштайн виїхъ бувъ школъну новело, змѣрюючу до того, що її школы народний зостали назадъ отданій въ руки духовенства, щоби основовою вихованнямъ молодежі була релігія, и т. под. Проектъ стрѣтавъ въ радв державній силу опозицію, не лиши въ лївиці, але и середъ правицівъ, іменно у Поляківъ. Лївица була противна проектови зъ становища свого „лїбералізму“, — зъ якогось становища Поляки були ему противні? — „о лїбералізмѣ“ іншіто предсѣ Поляківъ не посмѣвали чай посуджувати, особливоже консервативно-клерикально-феодальну делегацію польську въ Вѣдни! И справдѣ, не о „лїбералізмѣ“ інші Полякі, а о тое, що колибѣ проектъ школъній новелъ стався закономъ, то народні школи дostaлися підъ впливъ духовенства — въ всѣхъ Галичинѣ духовенства руского. Розуміється, тоды польонізація рускихъ школъ стрѣтили велики перепони, — и се именно була причина польской опозиції. Але правительство мусіло предсѣ въ якій способъ вдоволити бажання клерикальної фракції, щобъ не стратити єї ласки и підпоры, а тымъ самимъ и свого существовання; Полякі зновъ и другимъ фракціямъ правицівъ о тое ходило и ходить, щоби правительство гр. Таффе не упало. Сотине periculum maximum spondet vinculum. По довгихъ дебатахъ въ палатахъ, по довгихъ переговорахъ фракцій съ фракціями, правительства съ фракціями, по іменованню членами палати панівъ многихъ клерикальовъ, въ теперішній хвили справа дойшла до того, що, якъ въ горѣ мы сказали, можна надзятися на остаточного полагодженія. Правительство внесло такій поправки до новелъ, що, мовлявъ, „и вовкъ сътый и коза цѣла“, — клерикали вдоволеній тымъ, що въ

новели поставлена засада релігійного виходу въ народныхъ школахъ въ цѣлій державѣ, а Поляки зновъ вдоволеній, що при такої засадѣ въ школахъ народныхъ въ всѣхъ Галичинѣ не буде перешкоды для польонізаційної системи.

Посля інтенції §-у 48-ого новелъ, въ рускій часті Галичини управителемъ народної школи повиненъ бути учитель не лиши католикъ, але католикъ греческого обряду, бо въ мыль того §-у управитель (пр. въ селѣ, где бйтъ есть одинокий учителемъ) мусівъ такожь надзирати молодежь при установленыхъ релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичинѣ не будуть виходи релігійныхъ вправахъ, и. пр. при науцѣ церковного співу и т. п., іншими словами, по рускихъ селяхъ управителемъ-учителемъ повиненъ бути Русинъ. — Ся постанова була зовсімъ справедливо рѣчко въ виду того, що майже всѣ рускі школи въ всѣхъ Галичин

известна отважена правдиво на найпростішій ставці до письма, чимъ разъ більше видалися въ ту справу, работѣ за чимъ разъ чортижко въ широкомъ. Просто спондіальніе факти свидѣтельствуютъ се підѣлени.

П. Вольскій, складаючи свой мандатъ посольскій, учинилъ за отважено похвастати доносеніе о тихъ фактахъ въ гданськихъ газетахъ. Въ тімъ доказанію бѣть спригадуєши тъ своего поступку къ справѣ Каминського, покликуючися на то, що дѣлать ту не яко поспѣль, але яко адвокатъ, и то що тъ власно вѣль въ прінципіяхъ, але въ найвиразнѣшими інструкціями Каминського. Дальше доказъ, що справа таїхъ прізначена була не для публичної дискусії, але для полагодження канцлерійнимъ способомъ въ судѣ цивільного, въ тімъ розбійницькимъ надужальствіемъ (banditenmässiger Missbräuch) дійшла до публичної вѣдомості и на брала післяслученого розголосу. Такъ егомістичне висловію кожного дуже поспішно дѣлкнути: оно показало, що у п. Вольскогого вѣль моральний понятія дуже спущани. Чи можна після абстрагування відъ адвоката, где оба суть одною особою и где позага посольского становища надає въ адвокатському слову безмѣрно більше ваги, що тѣмъ, здається, и говорити не треба. А вже зовсімъ дико, справа розбійницьке понять показувало въ тихъ словахъ Вольскогого, що справа Каминського не прізначена була для публичної вѣдомості. Такъ само країнка, країнка, ощуканіє въ інтенції і свого справца не прізначено до публичної вѣдомості, — въ Вольскій отже въ тімъ речено стаї справѣ на становища відомій логіки. Не менше дивнимъ мусить вypadти й то, що каже дальше п. Вольскій, будьто справа Каминського набрала въ заслу женою розголосу. Не вжели єї дѣйство такъ дробна справа, що єй і згадувати не варто? Хибажъ она не тихъ самихъ основъ нашого економічного быту, нашого парламентарно-конституційного життя? П. Вольскій въ западѣ роздраженія забувъ о всѣхъ тѣмъ, але вже самъ той фактъ, що бувшій представитель народу мігъ о чому-либо подбивати хочби лиши на хвилю забути, сїдичать дуже неподхідно о станѣ его моральности и розуму.

Того самого дня вечеромъ зборалося „Koło polskie“ зновъ на засѣданье. Комісія вибрана для розбору справи Каминського и Вольскогого внесла устнє справоуданье и за си внесеніемъ „Koło“ по дуже булавъхъ дебатахъ ухвалило, що поступки розказавъ въ позвѣ, якъ такожъ уложеніе и внесеніе до суду его позву виступають противъ достоинства посла и скорблють достоинство члена „Koło polskie“. Сего можна було й надѣяніє вже по першій дебатѣ надъ тою справою. „Koło“ поступило себѣ въ тімъ зважаючи рационально, коли тѣлько гданській дробий на око факти та моменты въ тихъ дебатахъ не робили цѣлого обу-

зливъ. Духовенство виступило противъ него въ довгій процесії. Коли мігъ появитися, зашумлять хору музика съ бубнами и флейтами, але той гукъ погарячійній роздирає уха. На плечахъ мігъ спісокъ довгій плащъ въ волостовго шовку; въ тімъ плащи тягнулися на поперекъ три широки срѣбній пояси, а на єго обхѣпъ передньихъ сторонахъ стоять моїни сторожки образы чотирехъ свягелістій. На голої мігъ золоту корону, дуже похожу на капелльхъ архієпископії. Въ крълосѣї наложили єму на шию спітрахиль на три пяди широкій, срѣбній и золотомъ перешиваний поясъ почалаася вечірня. Підчас цѣлого богослуженія цѣловало духовенство колькома наворотами владыку въ руки, прикладило при престолѣ епископському, падало на коліна и кадило бѣть перстананіе, таїкъ що менѣ адавалося, будьто зада тихъ почестей отдаванихъ епископови, отвергнавъ народъ увагу вѣтъ богослуженія.

По вечірніи принесено владыци частину св. креста, іншихъ бѣль священниківъ ставило потімъ въ одинъ рядъ, а кождый зъ іншихъ мігъ въ рукахъ або евангеліє, або іконостасъ, або мощи. Огтанъ подававъ кождый зъ нихъ на колінахъ владыци до цѣлонанії той святий предметъ, который мігъ въ рукахъ. Однакъ поставали зновъ всі въ одинъ рядъ и подавали до цѣлонанія прічому духовенству, котре надѣйшло въ процесії, все то, що було до цѣлонанії прізначение. Однакъ зачавася ти-снутія громадно цѣлый народъ до тихъ свя-тощівъ.

(Дальше буде)

погордо выражалося о обохъ обрядахъ, про богослуженіе жідівъ не згадув однакъ зовсімъ нічого.

„...an dessen beiden Vorderseiten vier... Evangelisten zwein zu den Füssen und zwein an den Schaltern Schildwach hielten“ — додає съ неудатнімъ дотеномъ культуртрегеръ юсіфінського періоду.

рева и гібну на двохъ «х-полівъ» дуже відрізняють «блакитомъ».

И тамъ посередъ всого дніну ролю починали грati въ той справѣ гданській „Länderbank“, въ потрібній високомъ була сума 625.000 зл. щодъ титуломъ Voranslagen для Каминського, а однакъ въ таїмній способъ гдесь кудася задіялася. Ішло посередъ всого о сконстаторанії самого факту, таїкъ члени „Koło“ ви-пыталися віцепрезидентомъ того банку, такожъ члени „Koło“, гр. Стадницкого, чи єї право. Стадницкій отваживъ, що та суза справа висажена буда Шварцомъ и що опбела звали ви-ніші особи, котрьми бѣль не може чи не хоче вимінувати бѣль доволю дирекції. Очевидна рѣчъ, що по такому виміненню, котре заразъ дісталось до газетъ, цѣкавість всѣхъ головно вівернулася на тую суму и на пытань, що єї мігъ мати?

Нагле, мігъ громъ въ ясного неба, дні 7-8 лютого візвілися въ гданськихъ газетахъ дѣлъ докази, зовсімъ несподіваній і суперечній съ собою і съ доси говоренимъ. На-сампередъ „Länderbank“ въ суперечності съ Стадницкимъ, доносить, що суму, вложенну Шварцомъ, взяли для себе яко належність за фінансованіе цѣлого предпріємства и въ загадѣ титуломъ спільника въ тімъ предпріємствѣ. (До тогу часу вѣдомо було лише, що „Länderbank“ фінансує Шварцові акції, — о спільництвѣ не знає нікто, таїкъ се власне признаніе банку безмѣрно важне, бо може постать цѣлу справу на новихъ підставахъ, а іменно може пояснити намъ далеко ліше, ніжъ старанія Каминського, таї причини, для якихъ іменно Шварцъ дісталася предпріємствомъ будовы.) А оттакъ і самъ Шварцъ помѣстивъ бѣль себе докази, въ котрь перечити цѣлій справѣ, твердить, що Каминський зовсімъ безъ найменшої підстави вінъ вчепився (хоче не перечити, що бѣль на такій способъ безъ найменшої підстави давъ Каминському 3000 зл. вадатку), що бѣль съ Каминськимъ навѣть зовсімъ не має ініякіхъ, а суза 625.000 зл. була вложена въ банку не и німъ, а его спільниками для него, що не інші особи і не банкъ, але бѣль самъ взяли єї и єї не доси видали 355.000 зл. Але на тімъ не конецъ. На тімъ самомъ засѣданію „Koło polsko“-го, коли такъ нещасливо tolkuvався Стадницкій, трохи чи не єще нещасливѣшіе списалися посли Козловскій и Рапапортъ. Посли таї, якъ звѣстно, були перші, котрі въ Галичинѣ пропагували думку о конечності — отдать будову трансверзалній желѣзницѣ въ руки одного предпріємця, а Козловскій въ р. 1881 бувъ головнимъ членомъ залишавшогося соймового комітету для фортифіації на те предпріємство шахрайської фірми „Tanncred“⁵. Ти два посли, ніжъмъ о то не прошений, дали — після ляконичнихъ слівъ справоуданія — виясненіе о своїхъ становищахъ до трансверзалній же-лѣзницѣ. Въ чмъ полягали те виясненія, не знати, — справоудавецъ потувъ лиши, що „Koło“ приніло те виясненіе съ вдоволеніемъ до вѣдомості. Толькожъ, здається, сего не досить було п. Козловскому. Правиця и лівиця, незалежно бѣль себе, рѣшили подати на другій день інтерпеліацію въ справѣ Каминського. Передъ засѣданьемъ ради державної, на котрьмъ мали бути внесеній таї інтерпеліації, отбувались довѣрочній засѣданію „Koło polsko“ встава Козловскій, жалуясь на розеванії будь-то о німъ рѣжнородній клевети, котрьхъ на дѣлѣ не було, і запишує „Koło“, якъ має взглядомъ нихъ поступати. „Koło“, очевидно до крайності сконсторноване, починає дискусію надъ Козловскимъ и немовъ въ якості горячковимъ пароксимъ ухвалює дати єму вітумъ довѣрія, хоче бѣль о товъ не про-сивъ и хоче товъ ему въ якості разѣ не могло інъ на що придатися. По внесенію інтерпеліації зновъ зборалося „Koło polskie“ на засѣданіє. Панове Поляки очевидно вишѣли за таї часть трошки противозитися въ свого одуру и повінали, ику они кольосальну дурницю зробили рано. Але, щобъ оправдати приповѣдку: „Клинъ сілиномъ вибивають“, они рѣшились направити тамту дурницю новою, ще більшою. Ото на представленіе самого свого презеса Грохольського рѣшили узнати ранішну ухвалу за небувашу (о білько знаємо, першій примѣръ въ парламентарнѣмъ житті), с. в. іншими словами, отобрести п. Козловскому дане передъ колькома годинами вітумъ довѣрія, що справа стала.

На ви-несену інтерпеліацію въ палатѣ от-повѣвъ министръ Піно, — головну точку его

дти-вѣди завели мы въ попередній статії. Вину, засудувану Каминському, правительство візело на себе. Очевидна рѣчъ, що таї отважнѣдь не могла іншого відомості и що всі ради державна замідала вибору парламентарної комісії для ви-слѣдженія всїхъ правди.

Въ єдини съ початкомъ сего таїмнія від-віде-вѣ и п. Каминській въ Станіславові го-лодъ, щобъ очистити себе въ всѣхъ замідахъ. Мусимо признати, що се не удаває ему въ пов-нѣ. Попередъ всого і п. Каминській не рѣ-шивши подати свого позву въ цѣлості, хоча такожъ твердить, що содержанье его въ бер. Börsen-Courier-ѣ було невірно подане. Дальше твердить п. Каминській:

1) що Шварцъ виненъ ему више ві-гадану суму не за жадній інформації въ урядовихъ жерломъ, не за уживанье впливовъ въ сферахъ міністеріальнихъ, котрі впливовъ у Каминського дуже малі и въ такому дѣлѣ не могли бы мати іншої ваги, — але толькожъ ви-їдома інструкція, що дали Шварцові можність при помочі значнихъ ощадностей технічнихъ по-дати енгельзіально найнишу оферту;

2) що вгоду о високості провізії робить не самъ Каминській, а інженеръ Гавверъ, що Кам. довгій час не знає о високості уго-дженії суми, позаякъ Гавверъ склазає ему, що угодивши съ Шварцомъ за 1% провізії, міжъ тимъ коли Гавверъ прочай 2% провізії хо-тіть тайкомъ собї присвоїти.

Не маючи іншої підстави до розбору першої въ тихъ тверджень, мы замітимо лише що до другого, що оно видає намъ дуже відозвівше. Въ повѣвѣ, павѣть такъ, якъ єго содержанье подає п. Каминській, говориться все о 3%-ої пропізії, Каминській цѣле се жаданье бере на себе, що було въ інможливіє въ попросту не інчестне, коли бѣль бувъ пе-реконаний, що угодженою є Шварцомъ лиши за 1%.

Коли такъ всѣ сторони, замітиши въ турії о високості провізії, робить не самъ Каминській, а інженеръ Гавверъ, що Кам. довгій час не знає о високості уго-дженії суми, позаякъ Гавверъ склазає ему, що угодивши съ Шварцомъ за 1% провізії, міжъ тимъ коли Гавверъ прочай 2% провізії хо-тіть тайкомъ собї присвоїти.

Се єсть образъ нашого найновѣйшого скандалу парламентарного, — звѣстно, толькож перва части, бо друга части, то буде самъ про-цесь. Що се справа дѣйстно сумна, не по-требно й доказувати. Мы старались представити ви безсторонно, наводчи факти и піддаючи ихъ порвінною критицѣ. Але при кон-ції сїї статії не можемо не висказати свого жалю на то, що у части нашої країної ре-презентації таї притупилося моральне почут-ть, якъ єго показується въ той справѣ. Пора нашому народови знати и затямти собї, чимъ то занимаються гдѣ-какъ єго посли по аз кули-сами соймовъ та радъ державнихъ. Пора ему знати, якъ то ходить тамъ коло добра краю, якъ то задилюються таї панове на свои «бо-візаки взглядомъ народу, взглядомъ краю и власної совѣсти. Надїмся, що така наукачка, „Koło“ приніло те виясненіе съ вдоволеніемъ до вѣдомості. Толькожъ, здається, єго від-віде-вѣ від-віде-вѣ таку, що єго вже бѣль и „затабелювався“. И черезъ думку ему не переходить, щобъ документи, принятій цѣсарською властью и вимѣромъ та-ксы одобреній, бути зовсімъ незажній, правно уважанье за несуществуючій! Якъ-же низько мусить упасти въ єго очахъ авторитетъ таїжъ цѣсарською властью, коли однакъ въ таїмнії підстави въ заслу женою розголосу. Але на тімъ не конецъ. На тімъ самомъ засѣданію „Koło polsko“-го, коли такъ нещасливо tolkuvався Стадницкій, перша части, бо друга части, то буде самъ про-цесь. Що се справа дѣйстно сумна, не по-требно й доказувати. Мы старались представити ви безсторонно, наводчи факти и піддаючи ихъ порвінною критицѣ. Але при кон-ції сїї статії не можемо не висказати свого жалю на то, що у части нашої країної ре-презентації таї притупилося моральне почут-ть, якъ єго показується въ той справѣ. Пора нашому народови знати и затямти собї, чимъ то занимаються гдѣ-какъ єго посли по аз кули-сами соймовъ та радъ державнихъ. Пора ему знати, якъ то ходить тамъ коло добра краю, якъ то задилюються таї панове на свои «бо-візаки взглядомъ народу, взглядомъ краю и власної совѣсти. Надїмся, що така наукачка, „Koło“ приніло те виясненіе съ вдоволеніемъ до вѣдомості. Толькожъ, здається, єго від-віде-вѣ від-віде-вѣ таку, що єго вже бѣль и „затабелювався“. И черезъ думку ему не переходить, щобъ документи, принятій цѣсарською властью и вимѣромъ та-ксы одобреній, бути зовсімъ незажній, правно уважанье за несуществуючій!

Се єсть образъ нашого найновѣйшого скандалу парламентарного, — звѣстно, толькож перва части, бо друга части, то буде самъ про-цесь. Що се справа дѣйстно сумна, не по-требно й доказувати. Мы старались представити ви безсторонно, наводчи факти и піддаючи ихъ порвінною критицѣ. Але при кон-ції сїї статії не можемо не висказати свого жалю на то, що у части нашої країної ре-презентації таї притупилося моральне почут-ть, якъ єго показується въ той справѣ. Пора нашому народови знати и затямти собї, чимъ то занимаються гдѣ-какъ єго посли по аз кули-сами соймовъ та радъ державнихъ. Пора ему знати, якъ то ходить тамъ коло добра краю, якъ то задилюються таї панове на свои «бо-візаки взглядомъ народу, взглядомъ краю и власної совѣсти. Надїмся, що така наукачка, „Koło“ приніло те виясненіе съ вдоволеніемъ до вѣдомості. Толькожъ, здається, єго від-віде-вѣ від-віде-вѣ таку, що єго вже бѣль и „затабелювався“. И черезъ думку ему не переходить, щобъ документи, принятій цѣсарською властью и вимѣромъ та-ксы одобреній, бути зовсімъ незажній, правно уважанье за несуществуючій!

и. пр.часто по-падаєся до нынѣ бачити новѣйшій інтерцизії переделюбій або іншій умовъ су-пружескій, списаний не потaremъ а такими па-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австро-Угорска Монархія.

нального документу долучити дословний нео-стемпленій отписъ документу, котрого до-словність спровадивши, судъ має відослати до вимѣру належності. А если сторона тога не зробить, або если не докаже, що вже до вимѣру належності зголосилася, має судъ самъ зробити дословний отписъ, а бѣль стороны стягнуті подвѣйну належність стемплену за урядову видимацію, с. в. 2 з р. Се булабы перша благодать!

Але есть яще и друга, и третя благодать. На кожде поданьї табулярне приходить грубій стемпель (1 зр. 50 кр.). Возьмѣмъ откѣслучай, где сторона, за порядку свине, подав контрактъ до 8 днѣвъ до суду до интабуляціи, а черезъ неїдомъ не долучить отписъ до документу для уряду податкового. Якакъ бы чекавъ за то еспира? Найперше заплатить стемпель на поданьї 1 зр. 50 кр. (а якъ добре пойде, с. в. если не приліпити цѣлого стемпеля, то 3 разы по 1 зр. 50 кр. = 4 зр. 50 кр.), потомъ заплатить 2 зр. за видимованій отписъ документу, потомъ „оплатить штрафрамъ“ с. в. заплатить властиву належність бѣль перенесенія права, — а въ конці заплатить возвратному судовому 17½ кр. за дорученіе ухвалы, въ которій въ конці довѣдався, що весь той его заходъ и тяганина не придана „и сбачъ на буду“, що документъ непридатный, неважливий. Справа троха за дорого каже вис. міністерство заплатити нашему неписьменному хлѣборобови за те, что контрактъ кеноко написаный!

Чизъ не лѣпше вже, щобъ бѣль потрудився разъ до уряду податкового за вимѣромъ належності та заплативъ лишь тую послѣднюю, — чизъ не лѣпше, „щобъ було, якъ бувало“, чи не лѣпше лишити людъ нашъ въ дотепершній ошибочнѣй переконаню?

Розумѣєся, що обговорюваніе вами розпорядженій приносить польгу тамъ, где заложена книга грунтови та где документъ важко списаный, — именно тую польгу, що не треба трудитися окремо до уряду податкового, а окремо до интабуляціи до суду; однакъ въ значно бѣльшому числѣ випадкѣвъ вийде та польга на страту сторонѣ.

Зовсѣмъ що іншого були, колибъ вис. міністерство постаралось о тое, щобъ бѣль не важніихъ актівъ не вимѣрювано належностей, та щобъ выданій стемпель були зверненій.

А рѣчъ се така, котрабы далася усовершити, та котру вкладаєть на сердце нашої по-польской традиціи въ Вѣдни. *Ypsilon.*

Справы красній.

(Банкъ для краївъ короннихъ) має бути після інформації „Czas-u“ вже небавомъ отворений. Маршалокъ дръ Зубікевичъ вѣхавъ до Вѣдни, щобъ вести тамъ переговоры о красній пожичкѣ, ухвалену соймомъ на банкъ красній и на доплату въ фондъ краївого до же-лѣзицъ трансверзальної. Маршалокъ намѣрявъсь що перевести конверта двохъ міліоновъ давної краївної пожички.

Надворюча рада краївого банку радиала въ суботу минувшого тижня и въ понедѣлкѣ сего тижня надъ облигациими комунальными (громадскими) и рѣшила: 1) видаливъ 5% -тій листы комунальний съ 20-літнію амортизацію; 2) побирати титуломъ процен-тівъ бѣль мѣстъ, поївѣтъ и сельскихъ гро-мадъ по 5½%, бѣль номінальнаго капіталу облигаций; 3) 5% призначено на викупъ ку-понівъ, а ¼% на кошту адміністраціи, на-случай же, колибъ показалася яка надвишка, на капіталъ резервовий. — Продажю листовъ займеся на рахунокъ пожичаючихъ банкъ красній. — Пожички мають бути умовювані въ ратахъ нерѣвныхъ, зменшуючихъ що до кво-ты провизии въ мѣру сплати капіталу; въ першихъ отже рокахъ рати тѣ будуть най-вишні.

Урядники банку ще не іменованій, — ухвалену однакъ 15.000 зр. на 1883 рокъ для урядництвъ, котрѣ небавомъ мають бути іменованій.

(Зѣльзъ делегатовъ постівовихъ польскихъ комітетовъ передвиборчихъ) для доповненія центрального комітету и для нарадъ и рѣшеньї справъ выборовъ до сойму, отбудеся во Львовѣ днія 18 л. лютого. Після інформації „Dziennik a Polsk-o“ виборы до сойму въ окружѣ меншихъ поєвостей отбудеся въ послѣдніхъ дніяхъ мая, а въ мѣстъ и бѣльшахъ поєвостей въ першихъ дніяхъ червня.

(Доповнючі вибори двохъ пословъ) до рады державної въ мѣстѣ Львова и Станиславова на мѣсце ви. Вольского и Каминського будуть сими дніми розписаній. Правительство бажає, щобъ виборы були переведеній найдальше до 15 марта.

мандату бѣль Европы, але мада мовчаливе призваніе державъ. Шо Европа була прихильна тѣй справѣ, то видно зъ сего, що Англія борониши своїхъ інтересовъ въ Египтѣ давала знатну по-руку, интересамъ цѣлої Европи. Англія проте взяла на себе въ той справѣ отвѣтальність не лише передъ Египтомъ, но такоже передъ цѣлою Европою. Англія вѣлько було злати туго цѣлу справу на Европу, але коли ю вже разъ переняла на себе, то не вѣлько бѣль вже звольнити бѣль того обовзку, бѣль котрого сповнивъ залежать інтересы Европи и удержаніе спокою. Лордъ Дифференъ стверджує отже, що Англія має обовзокъ привернути и запевнити порядокъ въ Египтѣ, и що має старатися таїхъ розбѣгъ моральний якъ и о матеріальне добро краю. Щобъ тую задачу добре сповнити, моглибы Англія або анкетувати Египтъ и управляти нимъ яко одною коронною кольонією, або поставити тамъ правительство трезвле и запевнити въ себѣ способъ Египту безнечеснаго внутрійши, хоронячи его бѣль окрестныхъ інтригъ, поки не зайде отпівднію становища въ рядѣ іншихъ народовъ. Позаякъ правительство англійске не приналоби охотно аннексії Египту, тоже лишився другій вихѣдъ, именно зреорганизувати край на ново въ дусѣ европейскомъ, с. в. видасти постановы о організації армії, о утворенію жандармеріи и поліції, о реформѣ судовицтва для Египтія, о уконституованію отпівднію министерства и народного представительства съ системою дипломатичною, а наконецъ о іменованію фінансового со-вѣтника для правительства египтскаго.

Въ Англія панує велике занепокоєніе по

той причинѣ, що окликъ: „Індія для Індіянъ“

набирає чимъ разъ бѣль розголосу; цѣла людність індійска, котра хоча троха тверезо смотрити на тую горку долю, що спрягла єй отчину

стъ Англію, зачинає виступати съ тою девизомъ

Днівники англійскій перенечатиши и. пр. статію

подъ надписею „Progresse“ зъ одною індійскою

газеты, въ котрой такъ говорится: „Нужда бѣльшої людности росте въ нечесній способѣ.

Цѣни першихъ потребъ до житя вростають що

деніи то бѣльше, а праца все лихо изчена.

Судовицтво англійске дуже дорого для селянъ, а

ненасытимость численныхъ лихварівъ находитъ

еще підмогу въ англійской установѣ о банкротствахъ. Переупустує звичайній, якъ убітства, краджіи и т. д. дуже множаться, бо англійскій трибуналъ — се тяжкі машини, що имъ не легко дѣлти при великій обширности краю. Стяганье податківъ мимо лихихъ живъ бѣльвася съ цѣлою безвзглядностю, будова желѣзницъ въ цѣляхъ стратегічніхъ, та удержаніе постоянної армії и сума забирає до Англія що року въ

висотѣ 68 міліоновъ штерлинговъ, все тое веде

до злощасного винищенія краю.“ А дальше: „Жадаємо вольныхъ и соединенныхъ Індії, та щобъ

ними управляли туземці. О сколько вы, Англійцѣ, скочите намъ до сего допомочи, о столько будемъ вамъ вдячнійми и о столько вы вдячністю тую будете збирати. Мы пересвѣдчені, що вже

недалекої будучности бѣль гѣрь Імалійскихъ

аже до Кашт-Коморинъ становимъ сънами одною

свободної, соединеної и независимої ѡтчини, ко-

тра вже не буде полемъ для чужого користолю-
бія, а буде гдѡно станути въ рядѣ іншихъ на-
родовъ.“ Індійцѣ тужать до свободы. Коли не-
дому правительство англійске надало гдѣ-
кимъ провінціямъ автономію, то намѣстникъ індійскій не мігъ собѣ дати ради стоянками, що
по той причинѣ ему були вручені. Консервати-
сти англійскій коментуючій сей фактъ сказали:

„Мы тѣ передвидѣли; мы вже давнѣше сказали,

скоро дасте ѿнебудъ Індійцямъ, то зажадають

они еще бѣльше, а оттакъ скажутъ: „Індія для Індіянъ“.

Туреччина. Не зважаючи на численній

клюпотъ, політичній трудності та заговоры, присту-
пивъ сultanъ, съ небувалою деснію енергією у па-
дишаховъ, до реорганизації своєї армії. Комісія війська, складаючися зъ сераскієра (министра військъ), колькохъ начшовъ чи трехъ висшихъ офи-
ційрівъ генерального штабу, збираєши що дні въ

Ільдіст-Кюскъ вже о 8 годинѣ рано и пригото-
вляє цѣльми дніами матеріали до перереденія ве-
ликого плану військової реорганизації, начеркне-
ного черезъ Келера-нашу, нѣмецкого офіціра въ

службѣ турецкї. Планъ сей виправції зъ

порученія сultana має за головну цѣль ургані-
зовати військові округи въ той спосібъ, щобъ

скликаніе резерви могло бѣльвася съ швидко.

Дальше іде реформа уоружена жовнѣровъ, ури-
джена кадрівъ амбулянсъ и інтендантури.

Переведеніе всѣхъ тыхъ реформъ поручено зѣ-
стало нѣмецкимъ офіцірамъ. Они заряджують

великою гісерию въ Топане, котра лльє для

армії турецкої новій армати системи Ухайді.

Сербія. Якъ звѣстно, правительство ро-
мунське запротестувало енергично противъ ухва-
ль конференції лондонської въ то по той причинѣ,
що призволено бѣль брати участь въ конференції
лишь съ голосомъ совѣтуючимъ. Інакоже по-
ступила Сербія. На недільномъ заਬданію мини-
стрії, котрому проводивъ король, ухвалено при-
няті рѣшеніе конференції, котра Сербія такоже

призначила лишь совѣтуючий голосъ.

Справы красній.

— Зъ Станиславова. Ви. Родимцѣ, одержавши за-

прошеніе на „вечерь съ танцами“, завѣдомлюють

сімъ, що вечерь той, назначений зъ разу на 8

(20) лютого с. р., зъ причинѣ бѣль комітету не-
зависимихъ отбудеся неперемѣнно 10 (22)

лютого с. р. — *Комітетъ.*

— Товариство „Русніхъ Дамъ“ устроює дні 1 л.

марта с. р. въ великої сали „Народного Дому“

вечерь съ танцами. Видѣлъ товариства про-

сить заразомъ зголоситися въ комітетахъ „Ру-
скаго Каюна“, если кто черезъ ошибку або не-

точну адресу запрошенія не одержавъ.

— Въ Вѣдни увізено въ однімъ готелі чоловіка,

котрый чекавъ на листоноша съ грбами въ

цѣлії виконанія замаху. Увізений, у котрого най-
дено набитий револьверъ, призвався до сфаїшо-

вали переказу поштового, але перечить, мовы бѣль

хотѣть забти листоноша, а каже, що лише

для того набитий револьверъ, щобъ на случай при-
держанія забти себе самого.

— На слѣдуючій посади учительсь розілює тере-

жалъ невысканій заводівъ нами, коли мы

довѣдалися о смерти нашего народного покрови-
теля и дѣятеля, а жалъ нашъ тиѣмъ бѣльшій, що

а) въ пов. тере-вельскому бѣльшій; въ Будановѣ,

Кобиловолокахъ, Лошневѣ, Струювѣ, Млы-
ніївції новій, Островчику, Сло-

ЗАГРАНИЦЯ.

Франція. Сенатъ по замкненію загальній дискусії въ справѣ о претендентахъ ухваливъ бѣльшоїстю 170 голосовъ противъ 115 присту-
пили до спеціальної дебати. По переведенію спеціальної дискусії ухваливъ сенатъ внесеніе Влади-
динтона, після котрої члены панувавшихъ ро-
дича, еслибы допустилися чану уграждаючого без-
печністю державы, будуть каранії вигнаніемъ и

бодїв ліваскій, Скомороши, Тютків, Берна-
дівій, Борицький, Гуманіків, Надужі, Під-
гайчикахъ, Толомъ новімъ, Залаву, Маловъ і
Зубовъ; 6) въ нов. гусатинській: въ Кро-
гузині, Чорнокицяхъ великихъ, Хоростковѣ, Гу-
сатинѣ, Копичинцяхъ, Целієвѣ, Хлопець, Чабо-
рівцѣ, Кривенськімъ, Нижборку новімъ, Нижборку
старімъ, Сидоровѣ, Гонетенськімъ, Василькіцяхъ,
Воли чорняненській, Жабинцяхъ, Мишевоцяхъ.
Ольхочину, Суходолъ и Тудоровъ. При гдяжихъ
тихъ школахъ єсть по колька посадъ учительни
старшихъ и молодшихъ.

— Новий поземъ и новій приписи війсковій. При над-
близіннѣ асентерунку будуть придѣляти рекру-
тів до нового полку желязниць и телеграфи-
чного, котрій побаює має утворитися. До того
полку будуть придѣлювані: урядники и служи-
желязниць, якъ такожь урядники телеграфу, а
кромѣ того: тесль, столяръ, мултаръ, камійкаръ,
гориць, будівничій, колоджъ, бодарѣ, токаръ, ко-
валъ, рімаръ, а такожь інкесъ чилю шевіць и
краніць. До того полку будуть асентеровані ажъ
до відь 1554 метровъ. — Сидане министерство
війни вразі зъ обоємъ министерствами обороны
красної зарядило, що для рекрутівъ, узниківъ
поборѣ яко "условно спосібній" зъ першою и
другою класами війни, має бути асентерунокъ бло-
женій, а условно спосібній зъ третьою або ви-
щою класами війни мають бути сей-часть придѣлені
до обороны красної.

— На коронацію цареву въ Москву замовлено
1.300 тузинъ срібнихъ ножівъ и вилокъ съ
гербомъ россійської державы въ фабрицѣ Хлебни-
кова въ Петербурзѣ. Тое замовлене має бути
виконане въ цвіті; п. Хлебниковъ маєтъ до
того вжити дві свои фабрики въ Петербурзѣ и
Москвѣ. Під часъ самой коронаціи має станицу
на ходинському полі въ Москвѣ 85 столбівъ съ
людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ
лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ тихъ правомъ власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

— Въ губерніяхъ кіевской, подольской и волинської
посля найбільшихъ жерель урядовихъ находиться

теперь 93.108 чужесоронихъ колонистовъ, зъ
котріхъ 71.922 пришли підданство россійське.

Ті колонисти мають въ рукахъ 552.717 десятинъ

землї, зъ відомою власності 441.478 деся-
тинъ, зъ відомою власності 85 столовъ съ

людівськими стравами, мѣжъ которыми число самихъ

лишь начинянихъ пригощень має виносити 900.000
штукъ.

просимо, щоби, если можуть подати ліку вѣстку о руконосічі М. Шашкевича, або може самі ма-
ють такій руконосі, — звѣстити насъ о томъ, и то колько можна якъ найскоріше. Въ посѣданнію
о. І. Крушинського має находитись гарній перев-
кладъ "Слова о полку Игоревѣ", а поему "Пе-
ренічикъ бітурманській", зъ котримъ випечата-
ний доси вно фрагментъ підь з. "Бандурястъ",
мажь нашъ Маріянь переслати комусь то (Мор-
довиць?) на Українѣ. Дуже понадбільши нап-
такожь листи підбільши нашего поета. — I и II
т. "Рускій Бібліотеки" вже надійшли до Львова
и можна дочекати ихъ черезъ редакцію "Дѣла"
або впросітъ черезъ "Академичне Братство" (ул.
Краківська, ч. 14) по цвітѣ 4 зр. за оба томи, 95
кр. за I, 3 зр. 5 кр. за II томъ. Тымъ П. Т.
лиць, котрій єй два томи вже предплатили, буд-
уть они сими днами доручені.

— Въ Харковѣ, якъ пише "Одескій Вѣстникъ",
друге представлење оперы Лисенка "Роззявія
Ніч" вызвало страшний фуроръ. И. В. Лисен-
ковъ піднесла публіка прехороші подарки, а п. Старницкому, автору либрета, богатий альбомъ
и серце съ надписею: "За "Роззявію Ніч" и
"Гамлетъ". Огн россійской оперы одержавъ п.
Старницкій лавровый вінць.

— Въ томѣ VII видалися сектію антропо-
логічною краківською Академіи Наукъ, "Zbiory wi-
domosci do antropologii krajowej" печатаються слѣду-
ючі важній для наць розправы: 1) "Wesele i
krzywy taniec" u ludu z okolic Zbarazha", праця
и С. Северини Шаблевської; 2) "Wesele i piešni
ludu ze wsi Jurkowszczyzny, w powiecie zwiahelskim
na Wołyniu", праця п-ї Софії Рокосовської;
3) "Obrydki weselne ludu w powiecie złoczowskim",
праця п-ї Ванды Малиновської. Въ дав-
нійшихъ томахъ тогожъ видавництва подибуєть
такожь колька праця дотыкаючихъ руского житя,
и такъ: въ томѣ II (стор. 183—208) помѣщена
удачна розправа: "Obrydki weselne ludu z okolic Bialocerkwi" п-ї Іосифи Мошиньскої. Въ то-
мѣ V помѣщены розправы (на стор. 24—101)
"Kujajlo" и "Zabawy doroszne i inne".

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— Іванъ Шафранський, емеритований реципієнтъ
стражи скарбової, номеръ по Львовѣ дні 11 л.
с. м. въ 67-му роцѣ житя. Похорони отбулися
відь. Вічна єму пам'ять!

— Леонадія Кульчицька, жена пароха въ Бортни-
кахъ, умерла позавчера на тифусъ въ 45 р. житя.
Покійна була дуже честною и правою невістою.

— Въ Краковѣ застрибла 18-літній ученикъ

школи реальнї Романъ Чарнецький. Причини са-
моубійства невідома. — Цѣсарь удѣливъ громадъ

Долина въ нов. товмацибѣ 100 зр. запомоги на

внутрієнне устроєнне церкви. — Въ Годовицько-

ї, у приступѣ розлуки зъ причини злого пожита супружеского

задуслла 2-місячну дитину сестри свого мужа,

своє 5-днієве немовля утопила въ році, а сама

скіталась ночею на полі, поки въ зимія не упа-
ла безсильно на землю, где єї найдено. — Въ Ро-
манівцѣ въ нов. бродокомѣ найдено въ студні

трупа Андраха Фуарчука съ потовченою головою.

Зарядено слідство. — Въ Боснії въ мѣсцевості

Босанська-Крупка було сими днами сильно земле-
трасене.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

(К.) "Рускій Бібліотеки". На бажанье, доходяще
наць зъ многихъ сторонъ, подаємъ списъ всіхъ

творій М. Шашкевича, котрій відбудеть до

печатання теперъ III-го тому. Зъ поезії:

1) Побрятови, дума, 2) Бандурястъ, 3) Неща-
сний, 4) До***, 5) Сумракъ вечерній, 6) Згадка,

7) Погоня, 8) Розицка, 9) Туга за милою, 10)

Весілька, 11) Дільстриянка, 12) Думка, 13) Під-
лісъ, 14) Лиха доля, 15) До милої, 16) Надь
Бугомъ, 17) Частина, I, II, 18) Вернітса пісні
родини!, 19) Ода до цвіт. Франц. I по поводу юви-
лівного торжества, 20) Опіхане пане, 21) То-
варишка пісенька, 22) Болеславъ Кривоустий
підъ Галичемъ 1139 р. 23) и 24) польські: A

— Якъ мы вже свого спосібній по-відомої

королівської рукописі: 1) Катиця, 2) Олінь, 3) Ро-
жа, 4) Зазуя, 5) Лишена; 6) зъ сербськихъ піс-
ень: 6) Дѣвчинка, а риба, 7) Дѣвчинка до рожі,
8) Пуста дѣвчинка, 9) Дѣвчинка лице myucha, 10)

Ангедіній ворота; такожь частини зъ поеми Го-
шанського: "Zamek Kaniowski". Потомъ слѣду-
ють: Псалми Русланови, Олена, казка: Баснѣ,
прозою и стихомъ, и Пѣсни зъ читанки (для
дѣтей). Дальше: листи (4 М. Шашкевича, 1 до
M. III.). Все то вже напечатане; перекладъ Е-
вангелія зачатій. Крімъ того належить ще
сюди видрукованій минувшого року въ "Зор'ї"
малій фрагментъ о "Запорожцахъ и ихъ Сѣчі". —
Всѣхъ прихильниківъ "Рускій Бібліотеки" дуже

Курсъ лівобійській зъ дня 13. л. лютого 1883.

платить жадаютъ	відкр. валютою	р. кр.	р. кр.

<tbl_r cells="4" ix="2" maxcspan="1" maxrspan="1" used